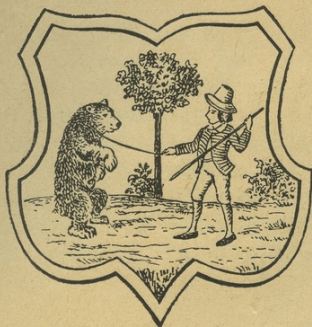

VĚTRNÍK

Vydává MěstNV ve Vysokém n. Jizerou s aktivem kulturních pracovníků

Větrník - roč. VI.- č. 1.

Vysoké n. Jiz. 29.1.1973.

Vážení přátelé, krajané a milí čtenáři
Větrníku.

Dostáváte opět do rukou první číslo našeho Větrníku, zpravodaje roku 1973. Redakce a MěNV Vám všem přeje ze srdce v tomto roce mnoho osobních úspěchů, splnění všech přání a tužeb a hlavně moc zdraví, které je základem všeho dění v našem životě. Našemu Větrníku vyprošujeme další Vaši přízeň a shovívavou kritiku.

Redakce Větrníku a Městský národní
výbor ve Vysokém n. Jiz.

Hodnocení 20 letého vývoje socialistického zemědělství
a výsledky hospodaření lonského roku na státním statku.

V létě roku 1952 začala se zakládat první JZD zde na Vysocku. Bylo to nejdříve JZD Stará Ves, Zlatá Olešnice a přípravné výbory i v dalších obcích. Do JZD vstupovali zemědělci s různou úrovní hospodaření, bez zkušeností velkovýrobních forem a jejich důsledků.

Prvním malým krůčkem bylo odstranění velmi malých poliček a jejich mezí. V té době byl na vesnici pár koní velkou tažnou jednotkou a hektar pole velikým kusem. V těchto dimenzích bylo i zemědělské myšlení. Postupnou mechanisací se obzor pro velkovýrobu teprve vytvářel. Dnes 200-hektarové JZD není už života schopné a výhledy do blízké budoucnosti jsou podniky kolem 3 - 5 - i více tisíc hektarů.

Minulý rok na státním statku lze jako celek hodnotit kladně, i když podmínky a organizační zajištění byly připraveny na výsledky ještě lepší. Suché počasí v druhé půli roku nám nepříznivě ovlivnilo výnosy jarních obilovin, výnosy pozdních brambor a obrůstání pastvin. Přesto se nám průměrný výnos u 468 ha obilovin pohybuje kolem 24 q z ha. Loni poprvé nám žito celostatkově dalo 36,5 q / ha. Podobná situace byla u brambor, kde poloraná odrůda Jiskra dávala 250 q a Radka 283 q / ha. Zklamaly pozdní odrůdy, jejichž výnosy se pohybovaly do 200 / ha. U pícnin suchý podzim zapříčinil dřívější nástup na krmnou dávku. Ve Vysokém o 14 dní a v Rokytnici nejméně o 3 týdny. Důsledek byl ten, že jsme museli nakoupit nějaké seno navíc. Díky rostlinné výrobě, široce založené socialistické soutěži a dobré práci techniků byla živočišná výroba lepší, nežli jsme očekávali. Dojivost krav už v roce 1971 nám stoupla o 320 litrů na každou dojnici a v roce 1972 o dalších 201 litrů, takže loni poprvé jsme dosáhli 3.024 litrů dojivosti na každou ze 665 krav při dobré čistotě a tučnosti.

S touto dojivostí se řadíme na 4. místo v okrese. V měsíci srpnu náš statek vyhlásil socialistický závazek na počest 55. výročí VŘSR a našeho osvobození, který zněl na předání 100.000 litrů mléka a 2.000 q brambor. U mléka to podle předešlých let byl úkol velmi těžký. Bylo nutné znovu s lidmi projednat a s techniky učinit taková opatření, aby byl bezztrátový přechod z letní krmné dávky na dávku zimní. Tento úkol se

nám podařil, a tak bylo dodáno celkem 149.823 litrů mléka navíc. U brambor jsme předali 5.600 q a mohlo to být ještě lepší. Dále jsme vyrobili o 182q masa navíc.

K podzimní sklizni brambor bych se ještě rád vrátil a chtěl bych jménem statku i ZV ROH poděkovat základním devítiletým školám ve Vysokém, Jablonci, Rokytnici, Harrachově, a dále Lesnímu učilišti v Harrachově a ZOU ve Vysokém za výbornou a obětavou pomoc při sběru brambor. Bez nich, i když máme dobré výnosy, bychom brambory nesklidili. Byli bychom rádi, kdyby naše spolupráce, vzájemná důvěra a pomoc škol i MěNV pokračovala i nadále, aby se na našem horském statku mohlo vyrábět stále více pro naši společnost. Čím bude vyšší výroba vlastní, o to méně musíme dovážet ze zahraničí.

Josef Soukup, ředitel
státního statku.

Činnost střediskové knihovny ve Vysokém n. Jiz.
v roce 1972.

V lednu měli místní picnýři možnost podívat se na loutkové divadlo, které pro ně zahrál loutkářský kroužek při knihovně v Jablonci n. Jiz. V kině se konala přednáška prof. Jecha o životě a díle J. Havlíčka před promítnutím filmu "Petrolejškové lampy". Zúčastnilo se 70 diváků.

V únoru měla 9. třída ZDŠ v čítárně besedy o J. Drdovi a J. Fučíkovi.

V dubnu přijela zsl. umělkyně Julie Charvátová, aby pro 80 posluchačů přednesla pásmo z knihy J. Glazarové "Roky v kruhu".

V květnu si uspořádala 6. třída v knihovně literární besedy o knihách "Staré pověsti české" a "Říkali mi Leni".

V říjnu jsme připravili besedu pro školní mládež se spisovatelkou Zdeňkou Bezděkovou, které se zúčastnila stovka dětí. V knihovně pracovalo po dobu III. národní přehlídky divadelních souborů informační středisko.

V listopadu měla 8. třída literární besedu o knize "Výlet pana Broučka". Čtenářský kroužek vystoupil u příležitosti 50. výročí vzniku SSSR s 10. černou hodinkou "Město na Něvě".

V prosinci se konaly besedy pro 7. a 8. třídu o knihách "Kytice" a "Zapadlí vlastenci". Klub důchodců si v čítárně uspořádal besedu s gramodeskami.

Všechny akce v tomto roce navštívilo 820 návštěvníků. Bylo uspořádáno 26 výstavek knih - tematických a k významným výročím / k 55. výr. VRSR, k 50. výr. SSSR a pod. /

Pro školní děti a družinu mládeže se uskutečnilo 12 gramokonzertů, jejichž náplní byly hlavně pohádky.

Zasluhou gramodesek je mládeži hodně navštěvovaná čítárna, kde jsou nyní kromě časopisů k dispozici i různé hry. V roce 1972 prošlo čítárnou 4.200 návštěvníků a půjčovnou 2.800 čtenářů.

Knihovna měla v tomto roce 330 čtenářů, z toho 30 dospělých stálých čtenářů je nových. Dětských čtenářů je z tohoto počtu 136.

Bylo nakoupeno na 500 nových knih a 200 gramodesek. Výpůjčky stouply proti roku 1971 téměř o 1.000. Celkem bylo půjčeno 7.255 knih, z toho 1.557 naučných a 2.536 knih pro děti. Prezenční výpůjčky v čítárně činí 8.377. Gramodesek bylo domů půjčeno 307. Dá se říci, že využití knihovny oproti začátkům stále stoupá.

Ivana Řehořová.

Vlastivědné muzeum v číslech.

Leden je měsíc bilancí a tak snad několik čísel našeho muzea za rok 1972 Vás bude zajímat.

K 31. prosinci 1972 máme zapsáno 22.438 předmětů sbírek. Tato sbírková evidence je rozdělena na I. a II. stupeň. Výtvarné umění máme evidováno zvlášť, právě jako knihy, kterých je zapsáno 9.488 svazků. V tomto čísle není dosud knihovna Vladimíra Koldovského, která bude postupně zpracovaná až se dokončí oprava místností v bývalé věznici v domovníckém bytě.

Tři výstavy a pět besed reprezentuje osvětovou činnost v minulém roce. Ve vyučovacích hodinách dějepisu, přírodopisu a výtvarné výchovy, navštěvují žáci vysoké ZŠ několikrát v roce expozice muzea a navštěvují pravidelné výstavy. Také mateřská škola si chodí muzeum prohlédnout.

Vlastivědné učitelské ~~sákladny~~ v prázdninovém období navštěvují pravidelně muzeum. Bývají dvě až tři výpravy.

Návštěvníků jsme měli loni celkem 9.450, školních výprav 54 s 1.661 dětmi, ostatních výprav 74 se 3.107 návštěvníky. Cizinců bylo 348 dvanácti národností. Při zahájení výstav bylo 205 návštěvníků a besedy vyslechlo 212 účastníků.

V obrazové galerii nám přibyl nový obraz, který po své výstavě muzea daroval semilský akademický malíř a sklářský výtvarník prof. Miloslav Janků. Je to olej s názvem "Kokrháč od Příkrého".

Řada darů národopisného charakteru byla věnovaná do sbírek muzea místními občany i občany z okolních obcí. Málo muzeí má takové štěstí i tak pěkný vztah a porozumění u lidí svého okolí, že rádi a nezištně darují drobné i větší předměty i předměty archivní povahy, do sbírek muzea. Všem patří upřímný dík!

Vážení a milí, než něco odložíte do sběru, ohně a odpadu, nezapomente, že to jde udělat ~~jem~~ jednou a je řada předmětů, které patří do muzejních sbírek. Každé muzeum dary přijímá, této činnosti se meze nekladou.

Za Vlastivědné muzeum:
Jiřina Ďoubalíková.

Vo strejcoj Florijánoj.

1. Dyškurs na stráni.

Von tedy strejco Floriján, co se kulýrování dotejče, byl sjetoznámej vod Vocin-dorfu až po Verchláb. Možná ešte dertek dál. Von kulýroval hlauně boží hovádka a co vob-nášel chliu, ale lidi taky. A tuze si ho libovali, že je nad štyry dochtory. Copak vo to, to von strejco šikounej byl, ale se svým kravištětem si rady nevěděl, a co čert nechtěl, kra-viště mu pošlo. Dá rozum, že strejco vo tom nihde ani nepíp, aby se mu lidi nehýmili, ale stejně se to rozneslo.

Von jennou ruchal s volkem sternišťe pod verchama a na stránce proti němu Fran-cek Marinku taky. Bylo asi sedum ráno, dyž Francek přeukrutně zařval: "Strejčkúúú!" až se strejcem sáplu. Copak to hošiště asi má, že tak hned už z rána, poudá si a tak tepru dyž s volkem dokobertal k sourati a votáčel, vozval se Franckoj: "Co!?" Francek byl už zatím myšlením na mezi v dolánkách a jaký to tam bylo včera večír s Andulou pěkný, a že to mohlo bejt ešte kalejší dyby nebyl trouba, a tak to tervalo než strejcoj odpově-děl: "Nám stonala kráva!" A to se poďvejme, poudá si strejco, a po kolikerým vobracer-ní křik na stránku: "Nám taky!" Pak bylo asi do deviti ticho. Strejco zaleh do ruchadla a bylo jen slyšet jak radlice škertá vo křemenici. Šlo to náramně ztuha a než volek pře-lez vopaterným krokem brázdu, uteklo půl věčnosti. Strejco byl myšlením ~~toťeserí~~ u kravištát a tak byl zjedavej, jak voni krávu kulýrovali a tak křik na Francka: "Co ste ji dává-li!?" Francek za honnou chvíli: "Lněný semínko!" "Hm", poudá si strejco "zrouna co já". Pak se dal na mezi do svačiny a dyž dojed, nacpal si fajfku, zabafal a v odpověděl Franckoj: "My taky!" A pak nebylo dlouho nic, až asi k polednímu vozval se Francek znovu: "Strejčkúúú!" Ten už byl z tolika řeči celej merzutej a tak ho nechal dlouho čkát než se mu vozval: "Co zas!?" Vona nám ta kráva chcipla "křik Francek a to zrouna ve Vysokým začali zvoniť po lenne. "Inu toť se poďvejme, stejnej pád a stejně kulýrovanej", poudá si strejco a špekuluje hde se stala chyba, a že měl nevostať jen u to-ho lněného semínka a skusit to s třema herstěma vousa ječmena a žita, spařit to, přidať k tomu lonskej božitělskej věnec a pár kapek sjecený vody, jak to měl vod nebožtíka táty napsaný ve starým vimperským kalendári. A tak jak byl zabranej do toho špekulování, náck se pozapomněl a křik na Francka: "Nám taky!" A tím pádem se to lidi dozvěděli. Flori-jánka ukrutně piterovala, že aby se tejd styděla vylízt z baráku a strejce koruncovala, že rozumí starýho čerta, a aby s tēma jeho brankvarama šel do horoucího pek-la. A tople tedy strejce merzelo nejvíc. Tak si poudal, že z týdle vostudy mu můž pomoc jen náck vobzvláštní šikouná náhoda. Enu, co bych dál poudal. Nečkal dlouho. Ale to zas až podruhy.

Prokop Hásek.

Opět po 10 letech.

8.prosince 1962 lehla popelem vysocká sokolovna a T.J.Jiskra zůstala bez budovy a tělocvičného sálu i zařízení.

Několik roků strašilo u silnice spáleniště jako lodní vrak.Pak bylo rozhodnuto: bude se stavět nová tělocvična !Bylo předloženo mnoho projektů,které odpovídají poměrům v nichž má být nová tělocvična vybudována.Po zralé uvaže je vybrán jeden,který odpovídá místním požadavkům i místu,kde stávala stará sokolovna.

Kde však sehnat stavební podnik,který by stavbu provedl?Další těžkost a problém je nakonec řešen výstavbou v akci " Z " ,t.j.místní svépomocí.

Duší tohoto podniku je předseda Jednoty František Žanta a úkolu investora se ujímá MěNV.Vedení zdejší továrny " Seba " uvolňuje po dobu celé výstavby svou stavební četou a spolu s několika důchodci trvale zde zaměstnaných i příležitostnými brigádníky z řad členstva i ostatních občanů,se ujímá vedení stavby Stanislav Preissler.

Dodatečně byla v projektu schválena ubytovna,která byla v říjnu minulého roku dána do provozu u příležitosti divadelního festivalu.Tělocvičná část až na drobné práce tělocvičného zařízení / t.j. některého druhu nářadí / ,byla dokončena o 2 měsíce později.Domovním správcem byl jmenován Josef Ševčík z Vysokého a jeho žena Věra,která je též cvičitelkou ZTV.

9.ledna svolává předseda František Žanta první cvičení mužů a schází se tam 22 cvičenců.15.ledna svolává Milada Vašíčková první cvičení žen a sejde se jich 60 / ano,přátelé,slovy : šedesát !/Další cvičení mužů je s číslem 33 a ještě další 38 cvičenců.Ženy zůstaly 2x u té šedesátky a na posledním cvičení jich cvičilo 68.Průměrný věk cvičících a nejvíce zastoupený je od 30 do 40 let.Ženy mají velice silné družstvo nad 40 let.Tam jsou dvě cvičenky 62 leté.Vzdor desetileté přestávce,to jde docela dobře i té " staré gardě ".Je pravda,že po prvním cvičení každý cítí bolavé svaly,ale za dva dny je všechno v pořádku.

Až dodají z výroby žebříky,přijede montážní družstvo,která upevní ostatní nářadí,t.j. ribstole,trampolinu,hrazdy,šplh a kruhy;pak bude tělocvična vybavená úplně a dokonale.

Ti ze " starší gardy " ,jejichž věk už překročil životní rovník,litují,že nejsou mladší,aby tak krásné tělocvičny ještě dlouho užili.Těm mladým je nutno připomenout,aby toto zařízení šetřili,vážili si ho a pro příští generace svých dětí zachovali pěkně.

Dovalte,milí čtenáři,abych / jako cvičící babička / poděkovala za naši tělovýchovnou organizaci všem,kterí jakýmkoliv způsobem přispěli k výstavbě tohoto nového tělovýchovného stánku ve Vysokém.Nikoho nejmenuji,abych se snad neumyslým opomenutím nedotkla bolavého místa.Všichni byli v tomto dění stejně důležití!Bez jejich rukou bychom tuto tělocvičnu neměli!

Cvičencům a cvičenkám je prán výdrž v počátečním elánu.Dvě nebo čtyři hodiny týdně není jen cvičení svalů a těla,ale i oddech duševní v družné zábavě a hrách,odpoutání se od běžných denních starostí a to oboje působí stejně příznivě a vyrovnaně na lidský organismus.Zakladatel naší organizované tělovýchovy Miroslav Tyrš věděl,že ve zdravém těle je zdravý duch !

Tedy : T u ž m e s e !

Jiřina Doulíková.

Vysocké lyžařské můstky a Vánoce.

Bylo to asi 12 roků po první světové válce,v době,kdy vysočtí lyžařští skokani Koldovský,Bím,Josífek,z mladších pak Barton a Hartig,zahajovali později tradiční lyžařskou skokanskou sezonu o druhém vánočním svátku - na Štěpána.

V dnešní době není po tomto můstku stopy,pouze letní houbař,který pamatuje můstek,najde ještě zbytky příkopu,kudy vedla stopa z nájezdové věže.Byl to můstek " U Vojákovy Mlýna "v blízkosti osady Hradsko.Byl umístěn v malebném údolí,poblíž dnes již také zrušené restaurace " Vojákův Mlýn ".Zmíněná restaurace patřila Vojtěchu Josífkovi,jednomu z průkopníků závodního lyžařství koncem minulého století.Všechny děti

tohoto vysokého pekaře, později hostinského, byly závodníky po tátovi.

Můstek postaven byl převážně z výtěžku chaty Českého Ski Klubu ve Vysokém, který byl také majitelem a stavitelem můstku a vysoká turistická chata, byla svého času jediným podnikem pro dlouhodobé ubytování, letních a zimních hostů. Jeden z nejlepších tehdejších skokanů vysoký Karel Koldovský po řadě úspěšných zahraničních zájezdů do Norska a Švýcarska přesvědčil spolu s ostatními vysokými skokany vedení ČSK Vysoké n. J. o nutnosti postavit nový moderní můstek po severském vzoru. Byla postavena nájezdová věž, celý dopad byl umělý ze dřeva a trámová konstrukce visela vysoko nad používanou cestou vedoucí do osady Jilem.

Zahajovací závod přilákal řadu diváků, závodníků a tehdejší representanti Svazu lyžařů v čele s Dr. Scheinerem, Dr. Braunerem, K. Jarolímkem, Dr. V. Šolcem a řadou dalších. Ještě dopoledne se na můstku pilně pracovalo a teprve půl hodiny před závodem byl můstek jakž takž připraven k závodu. Sněhu bylo nadbytek a závodníci končili dojezd do přílehlého svahu přímo na okresní silnici, těsně u řad diváků. Matně vzpomínám, jak na tribune pro stylové rozhodčí byli připraveni učitel Ďoubalík, Dr. Brauner, K. Jarolímek a předseda Jizerské župy Svazu lyžařů turnovský advokát Dr. V. Šolc. Zachovalo se pouze několik snímků tohoto na tehdejší dobu drahého můstku a několik snímků jest i v muzeu ve Vysokém. Z tehdejších skokanů jich dnes žije pouze několik a to jsou již důchodci. Závod byl poznamenán řadou vážných zranění, můstek nebyl řádně vyzkoušen a to odnesl nejvíce K. Koldovský. Vzpomínám, že zde skákal úspěšně za zimní sporty Jičín tehdy ještě student a pozdější primář jilemnické nemocnice Dr. Karel Šrámek, dnes již také několik roků pochovaný.

Tradice můstku "U Vojákova Mlýna" byla poměrně krátká a plného ocenění získal teprve můstek "Šachty", patřící dnes také již velmi bohaté a pestré minulosti. Pouze vzpomínky na jeho velikost zůstávají i když věříme, že sláva Šachet znovu povstane a potvrdí, že po můstech "Na polopruti" a "Na vrších", pak "U Vojákova mlýna" a konečně Šachty budou zase vynikat v řadě československých můstků. A nebylo by ani vděčné nevzpomenout všech těch dávno zemřelých průkopníků vysokého a českého lyžařství vůbec jako byli A. Barton, st., V. Josífek, Jos. Ďoubalík, Jos. Jodas, Karel Koldovský, Jos. Bim, Jos. Josífek, L. Petruška a všichni ostatní vesměs dobří závodníci. Dva z nich a to Ďoubalík a Koldovský zahynuli zásluhou Gestapa, dosud žije stálý zástupce ČSK Vysoké v Praze Dr. Brauner a staré fotografie ukazují nám Röslera, Orlovského, Jana Buchara a výprave anglických turistů ve Vysokém.

Josef Ďoubalík.

Část činnosti ČSŽ.

A už se píše rok 1973! A hned na začátku ledna jsme zahájily plnou sezonu. Byl to sice maškarní, ale vzhledem návštěvnosti lze soudit, že rádi chodíte na naše zábavy. Doufám, že i hudba se vám všem líbila a vůbec, že jste byli spokojeni. Byl-li nějaký nedostatek, omluvte ho laskavě. Vždyť bylo krátce po vánocích a Sylvestru a tak možná nebylo vše tak jak by mělo být.

Ale víte co, přijďte mezi nás na ukončení masopustu, a sice 6. března. Je to sice úterý a hudba bude hrát pouze do 24 hod. Ale bude to opět Combo Diplomatič ze Semil a řídit bude Zdeněk Tělk. A když konec masopustu, tedy to bude masopustní úterý a proto přijďte hodně v maskách ať je veselí! Za nás za všechny vás zvu - přijďte pobejt!

Eva Kronešová.

Zpráva matriky MěNV.

V matričním obvodu Vysoké n. Jizerou bylo zapsáno v roce 1972 23 sňatků. Úmrtí: Vysoké n. Jiz. 8, Helkovice 1, Roprachtice 7, Tráň 3, Stará Ves 3. Byly provedeny dva zápisy narození, 3 zlaté svatby.

Ve Vysokém n. Jiz. nebylo zapsáno žádné narození. V roce 1972 narodilo se 11 dětí v nemocnici v Jilemnici, 1 dítě ve Vrchlabí, 1 dítě v Hradci Králové.

Mě NV.

Poštovní směrovací čísla našeho okresu.

Naši občané si nezřídka stěžovali na nepravdivé a někdy až nepochopitelné zdlouhavé doručování poštovních zásilek do některých míst. Poštám byly v uplynulých 20 letech uloženy mnohé nové úkoly, poštovní styk se nesporně téměř všeobecně znásobil, ale počet poštovních zaměstnanců v podstatě zůstal na dřívější úrovni. Proto naše poštovní správa hledala a stále hledá cesty, jak by své služby uvedla v soulad se současným zrychleným tempem našeho života. Před časem zavedená rozvážka pošty a novin přes oblastní, okresní nebo okrskové uzly speciálními auty a mezi významnými krajskými centry dokonce letecky byla jen částečnou pomocí. Největší obtíže a proto i zdržování v doručování pošty působilo dosud třídění v přepravních centrech nebo obvodních uzlech a také ve větších městech. Po prověření dobrých zkušeností z některých pokroků vých zemí současného světa přikročila nyní od 1. ledna 1973 naše poštovní správa k zavedení poštovních směrovacích čísel, která usnadní třídění a tedy urychlí doručování poštovních zásilek všeho druhu. Tato čísla byla všem domácnostem naší republiky příslušnými poštovními úřady v prosinci m.r. sdělena a je tedy na nás všech, abychom je také používali. Pro potřeby občanů byla sice vydána informativní knížka "Poštovní směrovací čísla", kterou prodávají všechny pošty po l.-Kčs, ale protože nejčilejší styk má širší veřejnost obvykle s nejbližším okolím a pak nejvýše s významnými hospodářskými, správními a společenskými centry, nebude na závalu, když naše spoluobčany seznámíme se směrovacími čísly aspoň našeho bezprostředního zájmu.

Benecko 512 37
Benešov u Semil 512 06
Bozkov 512 13
Bradlecká Lhota 512 72
Čistá u Horek 512 35
Háje nad Jizerou 512 05
Horka u Staré Paky 512 34
Harrachov v Krkonoších 512 46
Horní Branná 512 36
Horní Rokytnice n. Jiz. 512 45
Jablonec n. Jiz. 512 43
Jesenný 512 12
Jilemnice 514 01
Košťálov 512 02
Libštát 512 03
Lomnice n. Pop. 512 51
Matrince 512 32
Mírová pod Kozákovem 512 54
Mříčná 512 34
Nová Ves nad Pop. 512 71
Paseky n. Jiz. 512 47
Poniklá 512 42
Přepeře 512 61
Rokytnice n. Jiz. 512 44
Roztoky u Jilemnice 512 31
Rovensko pod Troskami 512 63
Sedmihorky 512 62
Semily 1 - 513 01
Slaná u Semil 513 01
Studenec 512 33
Tatobity 512 53
Turnov 1 - 511 01

Veselá u Semil 512 52
Vichová n. Jizerou 512 41
Vítkovice v Krkonoších 512 38
Všen 512 65
Vyskeř 512 64
Vysoké n. Jiz. 512 11

Poštovní směrovací čísla se píšou před jméno poštovního úřadu, a pokud možno výrazněji - spíše do levé dolní části adresy.

Asi takto :

513 01

Semily 1

511 01

TURNOV 1

512 11

VYSOKÉ nad Jizerou

Některé podniky nebo organizace mají samostatná směrovací čísla, což usnadňuje třídění a doručování zásilek v místě příslušné pošty.

Redakce děkuje krajanu M.C. Metelkovi za pracné rozepsání směrovacích čísel, jejichž seznam velice poslouží při expedici Větrníku. V tomto čísle otiskujeme jenom část, v dalších číslech otiskneme podle potřeby ostatní.

Prosíme čtenáře, aby nám při nejbližší příležitosti svá směrovací čísla sdělili.

Redakce.

Sbohem, vy hory krásné, hory mé

7. ledna zemřela v Jilemnici odborná učitelka paní Ludmila Ambrožová, konservátorka stát. ochrany přírody.

Krkonoše i horská příroda a Jilemnice byla její velikou životní láskou. Konservátorská práce zůstala věrna do konce svého života a pomáhala v tomto směru dokud jí stačila síla.

Za všecku práci, krkonošská příroda i horáci, jí upřímně děkují a vzdávají čest její památce!

Redakce.

Vážení čtenáři,

kterí dostáváte Větrník poštou, sdělte nám pokud jste neobdrželi prosincové číslo, které vyšlo 22.12.1972 jako č.13. Expedice byla provedena v předvánočním shonu velice rychle a mohlo se stát, že Vaše adresa "vypadla". Omlouváme se a prosíme, abyste se písemně přihlásili.

Pokud jste v listopadu minulého roku obdrželi složenku, byla na platbu Větrníku za rok 1972, tedy pozadu. Poštou činí poplatek 25.- Kčs.

Redakce.

Drobné zprávy.

V posledním vánočním čísle jsme na drobné zprávy zapomněli a tak ještě zmínka z minulého roku:

Naši ochotníci zahráli o vánocích celkem 4x Valdaufovu operetu "Nejlíp je u nás". Všecka představení byla úplně vyprodána a 29. prosince byl přítomen autor K. Valdauf, který s herci i muzikanty družně pobesedoval. Napsal k tomuto kusu ještě druhý díl, který už je v tisku, takže se příznivci tohoto lidového žánru mohou těšit v budoucnu na pokračování.

Letošní masopust nám začal hned 5. ledna tradičním maškarním plesem, který pořádal Český svaz žen. Odpoledne před tímto podnikem si v maskách "skočily" děti.

12. ledna byl uspořádán II. Studentský ples, který pořádalo Odborné zemědělské učiliště a Dívčí škola.

27. ledna pořádalo Sdružení rodičů a přátel školy při ZDŠ ve Vysokém n. Jizerou III. společenský ples. Výtěžek bude věnován na plavecký výcvik dětí v krytých lázních v Jablonci n. Nis. a kulturní akce dětí.

Jiř. Ď.

Narozeniny.

6. ledna oslavil pan Bohumil Kobr 70 let.
10. ledna oslavil v Brně vysoký rodák p. František Patočka 93 let.
17. ledna oslavil p. Josef Nesvadba 75 let.
23. ledna oslavila sl. Františka Hnyková 80 let.
31. ledna oslaví rodačka paní Blažena Křapková rozená Rónová v Praze 75 let.

Přejeme hodně zdraví!

Úmrtí.

- 20.prosince zemřela pí.Božena Novotná ze Staré Vsi ve věku 81 let.
 25.prosince zemřela pí.Anna Housová roz. Tarantová ze Tříče ve věku 76 let.
 6.ledna zemřel p. Bohuslav Slavík ze Tříče ve věku 89 let.
 8.ledna zemřela v Jablonci n. Nisou pí.Pavla Štěpánková rozená Kvíčalová
 ve věku 90 let.
 14.ledna zemřela pí.Marie Lukšová rozená Krupková ze Tříče ve věku 83 let.
 12.ledna zemřel v Liberci p. Jan Ceé z Vysokého n. Jiz. ve věku 58 let.

Naše nejstarší občanka pí.Marie Vodsedálková se 3. ledna dožila 97 let.
 V předvečer narozenin utrpěla úraz na jehož následky dne 24.ledna zemřela.
 Do konce svého života byla čilá a pracovitá.Šila prádlo,pletla,vyřizovala
 rozsáhlou korespondenci,četla a luštila křížovky,které posílala i do soutěží.
 Vysockým ochotníkům ještě v 93 letech šila kostýmy pro baletky do operety
 " Na tý louce zelený ".

Její odchodem se zavřela stará živá vysocká kronika,jejíž informace pro svěží
 a čilou paměť byly naprosto spolehlivé.Odešla usměvavá,čistá a milá babička,
 jejíž melodický hlas už nikomu na dotaz " Jak to tenkrát bylo,paní
 Vodsedálková ? " neodpoví.

Čest jejich památce !

Redakci zaslané použité i nepoužité rukopisynejsou-li vyžádány zpět,ukládají se do
 archivu zpravodaje.Celoroční předplatné poštou 25.- Kčs.Odpovědná redaktorka Marie
 Ďoubalíková.

Větrník vychází jednou za měsíc.Řídí redakční rada.Příspěvky zasílejte nejpozději do
 15. každého měsíce do Vlastivědného muzea. Cena 1.- Kčs.